

Обикновен мишелов *Buteo buteo*

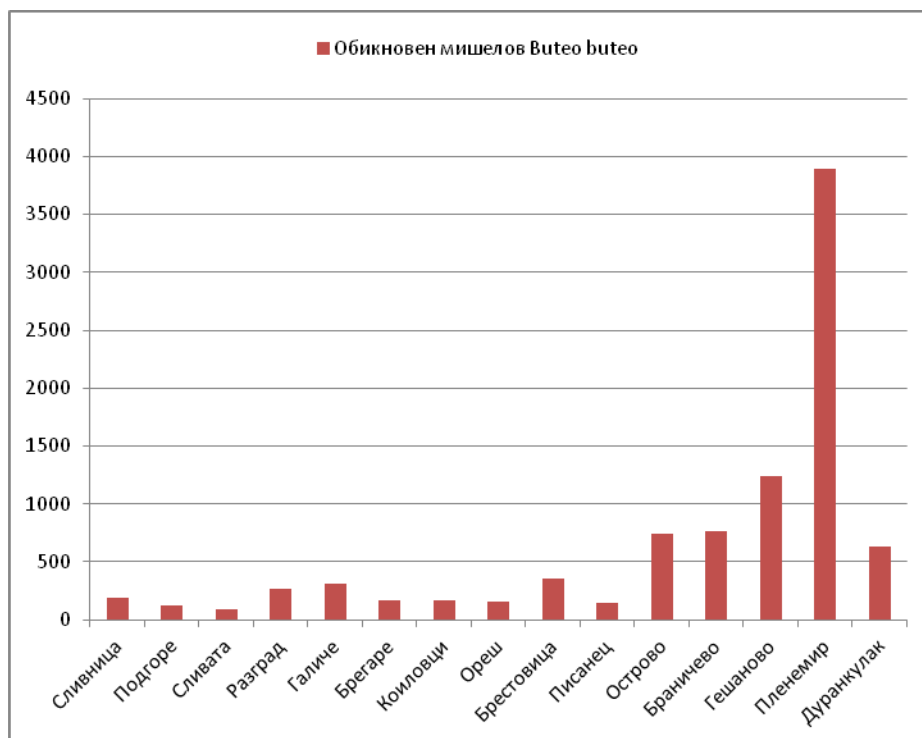
Описание на вида

Зимуващ, мигриращ и гнездящ у нас вид. През зимния период е равномерно разпространен в ниските части на страната, преимуществено в Южна и Източна България. Пролетната миграция интензивна през март, а есенната през октомври, втората половина. Образува сравнително многочислени ята (300-400), в сред които може да присъстват и други единични видове (тръстиков блатар, черна каня), а в „комините” и малки ястреби. И пролетната и есенната миграция са много разтегнати като период.

Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Северна България

По време на есенната миграция 2011 г. са установени да прелитат 9309 индивида, от които 9238 са наблюдавани на постоянните наблюдателни точки и 71 – на временните наблюдателни точки. Това представлява 22% от прелитащата популация на вида по западно-черноморския прелетен път *Виа Понтика*. Обикновеният мишелов е наблюдаван да мигрира на всички наблюдателни точки, като при Пленемир (в Добруджа) са установени най-голям брой птици. Като цяло масов прелет на обикновен мишелов се наблюдава в Добруджа (между Браничево и Дуранкулак) и на наблюдателната точка при село Острово (в Лудогорието).

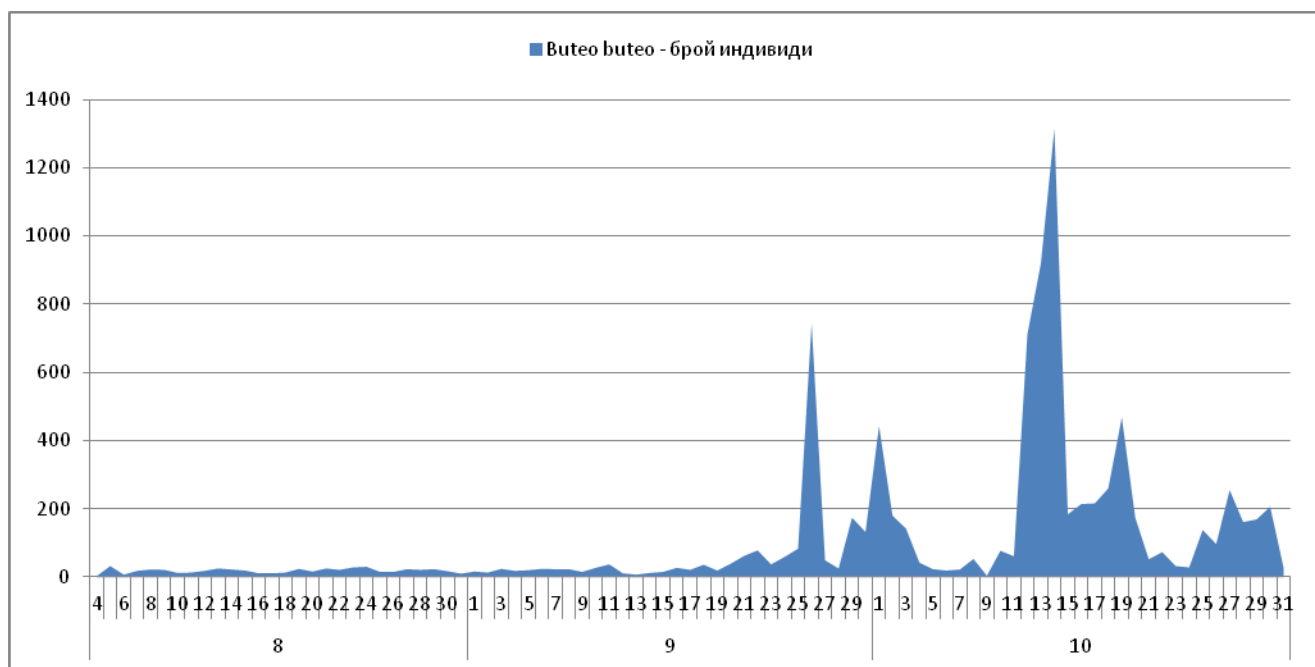

Фигура 81. Фронт на миграцията на обикновения мишелов през Северна България през есента на 2011 г.

Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

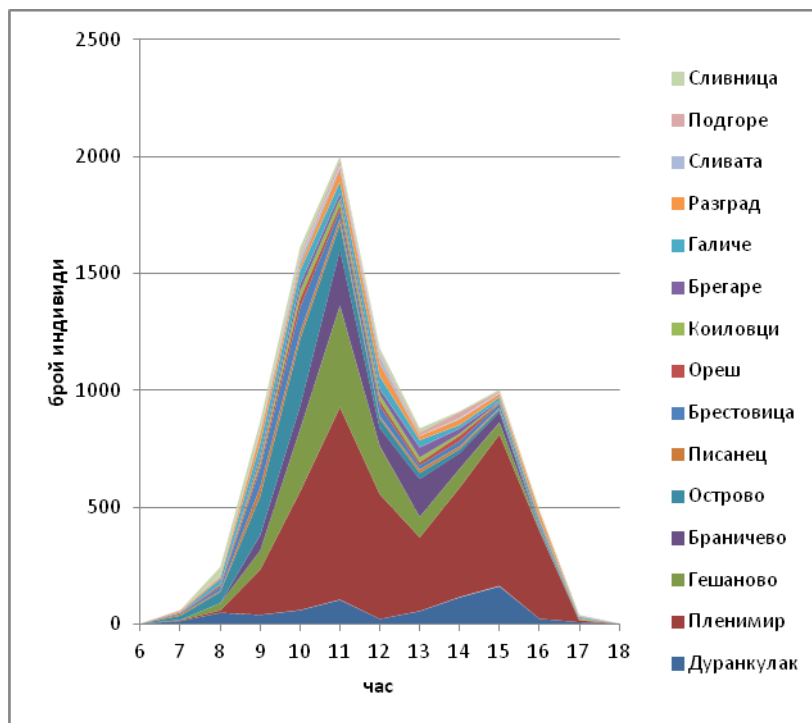
Основната част от обикновените мишелови са преминали над района на проучване през октомври – 6796 индивида. През август са преминали 614, а през септември – 1899 индивида. Най-рано мигриращи обикновени мишелови са регистрирани на наблюдателната точка Сливница (Софийското поле) (4 индивида) на 4.8.2011 г., а най-късно са наблюдавани на 31.10.2011 г. на седем от наблюдателните точки. При приключването на проучването на есенната миграция е установено, че прелета на обикновения мишелов продължава с относително висока интензивност, но в същото време вече има птици които се установяват да зимуват в Северна България. Максимална дневна численост е отчетена на 14.10.2011 г. на наблюдателната точка при село Пленемир – 1044 индивида. На същата дата е отчетена и общата максимална дневна численост за целия район на проучване, когато общо през всички наблюдателни точки са преминали 1315 индивида.

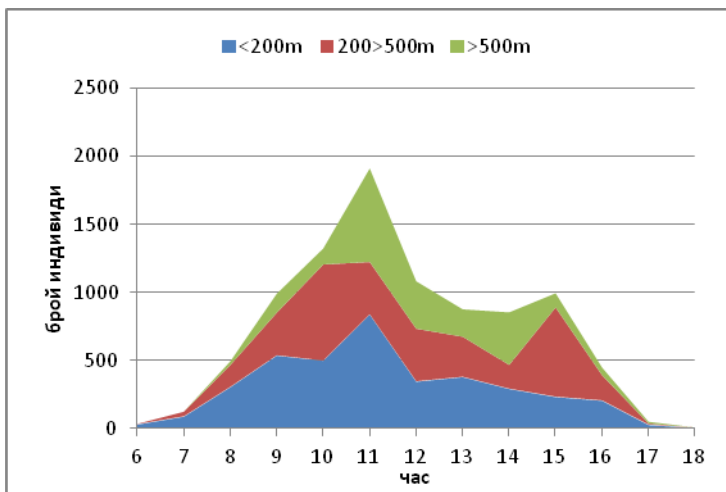
Фигура 82. Сезонна динамика на прелета на обикновения мишелов през есента на 2011 г.

Дневна динамика

На базата на наблюденията на обикновения мишелов на всички 15 наблюдателни точки може да се заключи, че най-голям брой птици прелитат изследвания район на Северна България в периода между 10 и 12 ч., като около 15ч. интензивността на прелета отново се увеличава (фигура 83). На повечето наблюдателни точки прелитащи мишелови са регистрирано още от 7 ч сутринта, като най-голям брой в този час от деня са наблюдавани в района на Дуранкулак (11 птици) и на Острово (18 птици). Това показва че най-вероятно в близост до наблюдателните точки има предпочитани места за нощуване на обикновени мишелови. На повечето наблюдателни точки са наблюдавани мигриращи мишелови и след 17 ч, като на Подгоре е наблюдаван 1 индивид да мигрира и след 18 ч.

Фигура 83. Дневна динамика на прелета на обикновения мишелов през есента на 2011 г.

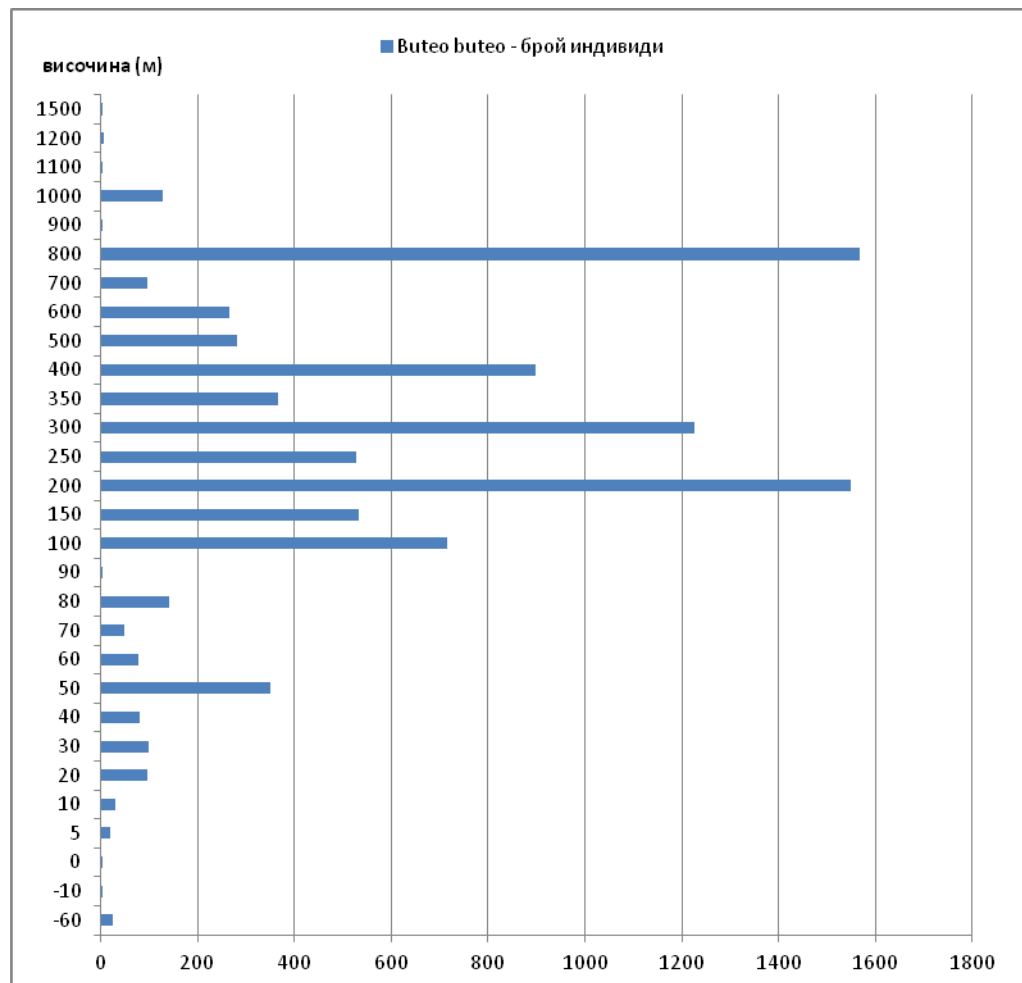

Между 9 и 11 ч предобед повечето обикновени мишелови летят на височина до 200м и между 200 и 500 м. Около 11 ч по обед са наблюдавани значителен брой птици, летящи над 500 м височина. Следобед повечето птици летят на височина между 200 м и 500 м, като между 12 и 14 ч част от птиците летят и над 500 м височина.

Фигура 84. Връзка между дневната динамика на прелета на обикновения мишелов и височината на полета по време на есенна миграция 2011 г.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на есенната миграция 2011 г. в Северна България обикновените мишелови са наблюдавани да прелитат на височина от - 60 м (под нивото на една от наблюдателните точки) до 1500 м, като най-много птици прелитат на височина около 200 м, 300 м и 800 м. (фигура 85). На практика 23% от обикновените мишелови са прелетели на височина над 500 м, 36% - на височина между 200 и 500 м и 41% - на височина под 200 м.

Фигура 85. Височина на полета при обикновения мишелов по време на есенната миграция 2011 г.

Миграционни потоци

Основното направление на прелитащите обикновени мишелови в най-източната част на изследвания район - Дуранкулак е на югозапад. В останалата част от Добруджа обаче (между Пленимир и Браничево) основната посока е север – юг. Това е и основното направление на прелета на обикновения мишелов през Лудогорието и Дунавската равнина, като единствено на наблюдателната точка при село Брегаре сравнително по-голяма част от птиците прелитат в посока югоизток. На тази наблюдателна точка обаче са наблюдавани и голям брой птици, прелитащи в направление север – юг и в направление на югозапад. На съседните до тази наблюдателна точка в посока запад (Галиче и Разград) се наблюдава значително разнообразие в направлението на прелета на обикновения мишелов в тези райони.

Използване на района за стационариране и нощуване от реещи птици

През месец октомври са регистрирани обикновени мишелови да нощуват в полезащитните пояси северозападно от наблюдателната точка при село Дуранкулак. На наблюдателните точки Пленимир и Гешаново, във вътешността на Добруджа също са егидтирани птици, нощуващи в полезащитните пояски около наблюдателните точки.